

Dokumenttype	NOU 1985:36	Dokumentdato	
Tittel	Revisorers plikter og ansvar overfor det offentlige		
Utvalgsnavn	Revisorutvalget		
Utvalgsleder	Helgesen Kristen		
Utgiver	Departementet for handel og skipsfart		
Kapittel	1 Sammendrag av utvalgets utredning og konklusjon. Oversikt over forslag til lov- og forskriftsendringer 1.1 UTVALGETS MANDAT		

Utvalgets mandat er i sin helhet inntatt i kapittel 2. Hovedmandatet har vært å vurdere om de valgte revisorers kontrollfunksjoner, plikter og ansvar i forhold til offentlige myndigheters interesser bør utvides.

Kapittel 1	Sammendrag av utvalgets utredning og konklusjon. Oversikt over forslag til lov- og forskriftsendringer 1.2 FAKTAFREMSTILLING
-------------------	--

I kapittel 3 er det nærmere gjort rede for gjeldende rett, vedrørende

- Revisjonsplikt
- Revisjonens formål
- Informasjon om revisors kontroll
- Revisjonens utførelse
- Revisors kvalifikasjoner og revisorutdanningen

Fremstillingen i kapittel 3 omfatter både en redegjørelse for de rettsregler som gjelder på de aktuelle områdene, og utvalgets vurdering av hvorledes de enkelte bestemmelser må forstås i forskjellige situasjoner. Spesielt kan nevnes at inhabilitetsreglene er så generelt formet i lovgivningen (jf revisorlovens § 5 og aksjelovens § 10 .4) at utvalget har funnet behov for å foreta presiserende fortolkninger i faktaframstillingen.

I kapittel 4 er sentrale offentlige instanser og næringslivsorganisasjoner av spesiell betydning for revisjonsordningen omtalt. Det gjelder

- Handelsdepartementet
- Revisorrådet
- Regnskapsrådet
- Norges Statsautoriserte Revisorers Forening (NSRF)
- Norges Registrerte Revisorers Forening (NRRF)

Kapittel 1	Sammendrag av utvalgets utredning og konklusjon. Oversikt over forslag til lov- og forskriftsendringer 1.3 HOVEDMANDATET
-------------------	--

I kapittel 5 er utvalgets hovedmandat utredet: Bør de valgte revisorers

kontrollfunksjoner, plikter og ansvar i forhold til offentlige myndigheters interesser utvides?

I kapitlet redegjør utvalget først (punkt 5.1 og 5.2) for skattemyndighetenes kontrollbehov, og for den kontroll som utføres av skattemyndighetene. I punkt 5.3 omhandles den valgte revisors arbeid sett i forhold til skattemyndighetenes kontrollbehov. Utvalgets konklusjon er at det arbeid som utføres av den valgte revisor dekker en vesentlig del av skattemyndighetenes totale kontrollbehov i revisjonspliktig virksomhet. For å øke den valgte revisors betydning for skattekontrollen, har utvalget vurdert en rekke sider ved revisjonsordningen. Utvalgets forslag fremgår av punkt 5.4.

I punkt 5.4.1 foreslår utvalget endringer i formålsbestemmelsen i revisorlovens § 6 første ledd og aksjelovens § 10-7 første ledd. Det foreslås at lovteksten skal inneholde en presisering av de interesser som er utgangspunktet for revisjonens gjennomføring. Skattemyndighetenes kontrollinteresse er en av disse. Utvalget antar at lovforslaget vil virke retningsgivende for eventuelle forskriftsbestemmelser om revisjon og dessuten for innholdet av de god revisjonsskikk-anbefalinger som utarbeides.

I punkt 5.4.2 har utvalget vurdert behovet for å utarbeide særskilte lov- eller forskriftsbestemmelser om revisjonens innhold og utførelse. Blant annet på bakgrunn av næringslivets uensartethet har utvalget ikke funnet det hensiktsmessig å foreslå slike bestemmelser på det nåværende tidspunkt. Den rettslige standard god revisjonsskikk bør således også i fremtiden etter utvalgets oppfatning være hovedfundamentet for revisors virksomhet. Flertallet i utvalget ser dette i sammenheng med utvalgets øvrige forslag, blant annet forslaget i punkt 8.5.2 om å gi et bredt sammensatt offentlig råd et spesielt ansvar for den fremtidige konkretiseringen av hvilke plikter som følger av god revisjonsskikk.

I punkt 5.4.3 har utvalget vurdert tiltak for å sikre revisors uavhengighet. Utvalget mener at revisors uavhengighet er et nødvendig fundament for regnskapsinteressentenes tillit til revisors uttalelser, attestasjoner og arbeid for øvrig.

Utvalget har blant annet vurdert dagens oppnevnings- og honoreringsordning av revisor, men har ikke funnet grunn til å foreslå noen endringer i gjeldende regelverk på disse områdene.

En gruppe i utvalget bestående av Helgesen, Mjelde, Tinglum og Tjølsen er av den oppfatning at det bør etableres en kontrollordning i forbindelse med revisorskifter. Gruppen foreslår at den redegjørelsen som den fratredende revisor har plikt til å utarbeide i forbindelse med sin fratreden, skal sendes Revisorrådet. Gruppen finner det naturlig at også skattemyndighetene bør få kopi av denne redegjørelsen. Etter gruppens oppfatning vil denne ordningen få virkninger av stor betydning for skattemyndighetenes kontroll; fordi

- Ordningen vil begrense revisorskifter som skyldes at fratredende revisor påpeker forhold som er i strid med regnskaps-, skatte og avgiftslovgivningen. Revisors mulighet for å få rettet på forhold som medfører skatteunndragelse, vil derved øke.
- Meldeplikten til Revisorrådet vil danne et grunnlag for den kvalitetskontroll av revisorene som utvalget foreslår effektivisert ved ny hjemmel for slik kontroll i revisorlovens § 15 annet ledd (jf punkt 5.4.5.3).
- Skattemyndighetene vil få et bedret grunnlag for å vurdere iverksettelsen av bokettersyn.

En annen gruppe i utvalget bestående av Andersen, Handeland, Skjønsberg og Thomassen mener at den foreslåtte ordningen ikke bør gjennomføres. Etter denne gruppens oppfatning vil ordningen føre til økt byråkrati uten at det vil innebære vesentlige fordeler. Etter denne gruppens oppfatning vil skattemyndighetenes kontrollinteresse være tilstrekkelig dekket ved følgende forhold:

- Revisors underskrift på Regnskapsskjemaet/Følgeskriv A vil mangle dersom innholdet i disse dokumentene strider mot regnskapet eller skattereglene. Som det framgår av innstillingens punkt 5.4.4 skal dessuten begrunnelsen for manglende underskrift være tilgjengelig for skattemyndighetene.
- Revisorskifter kan konstateres ved at det foreligger en ny underskrift

på regnskapsskjemaet og følgeskriv A.

Utvalget har også vurdert de generelle inhabilitetsreglene i aksjelovens § 10-4 og revisorlovens § 5. Etter utvalgets oppfatning bør revisor hverken ha eierinteresser eller stå i et gjelds- eller fordringsforhold til klienten. Utvalget foreslår at dette kravet tas inn i de nevnte bestemmelser.

Etter utvalgets oppfatning er det uheldig at revisorloven ikke tar klart standpunkt til om revisor kan opptre som klientens rådgiver eller ikke. Utvalgets flertall har derfor foreslått endringer i aksjelovens § 10-4 og revisorlovens § 5 som gjør at visse rådgivningstjenester ikke kan utføres av revisor. Forslaget er gitt den samme utforming som Norges Statsautoriserte Revisorers Forening har vedtatt i § 1-5 i sine regler for god revisorskikk.

Som nevnt har utvalget i faktaframstillingen i noen tilfeller tatt standpunkt til fortolkningen av de generelle bestemmelsene om revisors inhabilitet i aksjelovens § 10-4 og revisorlovens § 5. Utvalget finner det vanskelig å foreslå noen endringer i de generelle lovreglene, men ser det som viktig at det tas initiativ til å informere revisorene om bestemmelsenes rekkevidde. Handelsdepartementets fortolkninger av lovbestemmelsene og utvalgets egne vurderinger kan danne grunnlag for slik informasjon.

I punkt 5.4.4 har utvalget vurdert tiltak for å forbedre samarbeidet mellom skattemyndighetene og den valgte revisor. Utgangspunktet for vurderingen har vært de dokumenter som revisor utarbeider.

Utvalget har i innstillingen vurdert hva revisors underskrift på regnskapsskjemaet til ligningsmyndighetene innebærer. Utvalgets vurdering strider til dels mot de offisielle uttalelser som nå foreligger om denne underskriften, jf f.eks. rundskriv nr 238 av 19.03.1953 fra Riksskattestyret. Etter utvalgets oppfatning bør det på bakgrunn av utvalgets vurdering i punkt 5.3.2 iverksettes et samarbeid mellom skattemyndighetene og revisororganisasjonene med sikte på å utarbeide en ny uttalelse om revisors ansvar i forbindelse med underskriften på regnskapsskjemaet.

Forholdene bør dessuten legges bedre til rette for en mer effektiv reaksjon på manglende underskrift på regnskapsskjemaet. I denne forbindelse foreslår utvalget blant annet at det må innføres en egen rubrikk i regnskapsskjemaet til å oppgi om virksomheten er revisjonspliktig eller ikke. Dersom revisjonsplikt foreligger uten at virksomheten har revisor, må det gis særskilt begrunnelse for dette på regnskapsskjemaet eller i vedlegg.

Utvalget foreslår dessuten at revisors begrunnelse for manglende underskrift på regnskapsskjemaet bør være tilgjengelig for skattemyndighetene. Denne begrunnelsen må derfor framgå av revisjonsprotokollen eller skriftlig på annen måte.

Når det gjelder underskriften på følgeskriv A er utvalget også av den oppfatning at gjeldende rundskriv om betydningen av revisors underskrift ikke lenger er i samsvar med gjeldende rett og praksis. Utvalget anbefaler at det iverksettes et samarbeid mellom skattemyndighetene og revisororganisasjonene med sikte på utarbeidelse av et nytt rundskriv, basert på utvalgets vurderinger i punkt 5.3.2.

Utvalget ser det som viktig at alle de forhold som revisor har påpekt overfor klienten må være tilgjengelig for skattemyndighetene. Utvalget har foreslått en ny bestemmelse i revisorlovens § 8 fjerde ledd som skal sikre dette. Her foreslås at de brever som angår revisjonen som revisor har sendt til klienten, og som trer istedenfor revisjonsprotokollen, må nummereres fortløpende. Utvalget foreslår også at skattemyndighetene kan få tilgang til kopi av disse brevene hos revisor.

Når det gjelder revisjonsberetningen ser utvalget det som ønskelig at det blir arbeidet for å koordinere fristene for å inngi selvangivelse med fristene med å avgi revisjonsberetning. Dersom en slik koordinering lar seg gjøre, bør den næringsdrivende ha plikt til å sende revisjonsberetningen til skattemyndighetene.

Utvalget har vurdert om bestemmelsen om revisjonsberetningen bør endres, slik at enkelte forhold alltid bør framgå av beretningen. Utvalget har blant annet vurdert om manglende underskrift på regnskapsskjemaet/følgeskriv A alltid bør medtas i revisjonsberetningen. Utvalget har imidlertid ikke

funnet tilstrekkelig tungtveiende argumenter for å kreve dette.

En gruppe i utvalget bestående av Helgesen, Mjelde, Tinglum og Tjølsen er av den oppfatning at virksomhetens interne kontroll er av en slik grunnleggende betydning for revisjonens opplegg og gjennomføring at revisor alltid bør uttale seg om den interne kontroll i revisjonsberetningen. En slik regel vil etter gruppens oppfatning bidra til at de næringsdrivende etablerer best mulig opplegg for intern kontroll, og dessuten vil revisor vie virksomhetens interne kontroll større oppmerksomhet. De øvrige medlemmer i utvalget (Andersen, Skjønsberg, Thomassen og Handeland) mener at det ikke kan påvises tilstrekkelig tungtveiende argumenter for å foreslå en slik regel.

Etter utvalgets oppfatning vil det være ønskelig for skattemyndighetene at disse gis tilgang til revisors arbeidspapirer. I dag er revisors taushetsplikt til hinder for dette. Utvalget mener at det vil være å gå for langt å tillate skattemyndighetene generelt innsyn i alle revisors arbeidspapirer. De hensyn som revisors taushetsplikt skal ivareta, vil i så fall bli urimelig skadelidende. Utvalget mener imidlertid at det er klart behov for at enkelte av revisors arbeidspapirer bør være tilgjengelig for skattemyndighetene. Således foreslår utvalget at skattemyndighetene skal ha tilgang til den revisjonsplan som revisor utarbeider. En nødvendig konsekvens av en slik regel vil etter utvalgets oppfatning være at det må gis forskrifter om en plikt for revisor til å utarbeide skriftlig dokumentasjon av det utførte arbeid, herunder revisjonsplanen. Utvalget foreslår en ny § 4-3 i revisorforskriftene hvor et slikt krav inntas.

I punkt 5.4.5 har utvalget vurdert om reaksjonsmulighetene overfor revisor bør endres. Etter utvalgets vurdering synes det ikke å være behov for å gjøre endringer i de strafferettslige reaksjonsmulighetene. Imidlertid foreslås det vesentlige endringer i den sanksjonsordning som gir anledning for Handelsdepartementet til å frata en revisor hans/hennes bevilling eller registreringsbevis.

Utvalget foreslår at det settes i verk tiltak som sikrer at flest mulig saker hvor revisor har blitt kritisert for sitt arbeide bringes fram til Handelsdepartementet for vurdering. Når det gjelder vurdering av disse sakene, er utvalget av den oppfatning at Revisorrådet må gis økte muligheter til å foreta kontroll hos revisorene. Etter dagens ordning har Revisorrådet bare anledning til å be om uttalelse om spesielt påklagede forhold. Utvalget legger således opp til en generell kontrollordning slik man har gjort i Sverige. Forslaget innebærer at Revisorrådet trenger økte ressurser i forhold til tidligere.

Etter utvalgets oppfatning bør lovteksten endres slik at også andre sanksjonsmuligheter enn å frata revisor registreringsbeviset eller bevillingen fremgår direkte av loven. Således foreslås at departementet skal kunne gi revisor en advarsel når han/hun har forsømt sine plikter som revisor. Dessuten foreslås det at departementet må kunne bestemme at en revisor som det er innledet rettslig etterforskning mot, ikke skal kunne påta seg nye revisjonsoppdrag før saken er endelig avsluttet.

Utvalget foreslår også at en offentliggjørelse av de vedtakene som departementet har truffet i henhold til revisorlovens § 14 , tredje ledd må søkes gjennomført. Dette vil kunne ha en preventiv effekt overfor revisorene.

I punkt 5.4.6 har utvalget vurdert tiltak for å oppnå en heving av revisorenes kvalitetsnivå.

Utvalgets flertall har ikke funnet grunn til å foreslå offentlig tiltak for å bedre etterutdanningen hos revisorene. Heller ikke er det funnet grunn til å innføre en fornyingsordning av bevilling/ registreringsbevis, slik ordningen blant annet er i Sverige og Finland.

Utvalget har videre foreslått at forholdene må legges bedre til rette for en kvalitetskontroll mellom revisorer. Således foreslås en endring i reglene om taushetsplikten som muliggjør slik kontroll.

- 1 Sammen drag av utvalgets utredning og konklusjon.
Oversikt over forslag til lov- og
forskriftsendringer
- 1.4 REVISJONSPLIKTENS OMFANG

I kapittel 6 har utvalget vurdert regelverket om revisjonsplikts omfang. Som grunnlag for utvalgets vurdering er innhentet data fra Statistisk Sentralbyrås foretaksstatistikk. Utvalget foreslår at det innføres generell revisjonsplikt for all næringsvirksomhet. Dessuten må spesielt angitte bransjer eller organisasjonsformer (for eksempel aksjeselskaper) alltid ha revisjonsplikt, uavhengig av virksomhetens omfang eller virksomhetens art.

Utvalget har kommet til at alle typer næringsvirksomhet som har driftsinntekter (brutto) på over kr 3.000.000 eksklusive merverdiavgift skal være revisjonspliktig. Dagens grense, som ble etablert ved en forskriftsendring av 7. mars 1984, er kr 2.000.000 inklusive merverdiavgift.

Utvalgets forslag innebærer at en rekke tjenesteytende næringer som tidligere ikke var revisjonspliktige nå får revisjonsplikt. Som eksempel kan nevnes større revisjonsselskaper som ikke driver i aksjeselskapsform og dessuten virksomheter innenfor transport, spedisjon etc.

Utvalget foreslår dessuten at det innledes et samarbeide mellom departementer som administrerer generelle og spesielle regler om revisjonsplikt med sikte på å fjerne svakheter i spesiallovgivningen. Spesiallovgivning bør bare bestå der dette er helt nødvendig ut fra organisasjonsmessige eller andre formelle grunner.

- Kapittel 1** Sammen drag av utvalgets utredning og konklusjon.
Oversikt over forslag til lov- og
forskriftsendringer
- 1.5 GOD REGNSKAPSSKIKK OG GOD REVISJONSSKIKK

I kapittel 7 og 8 har utvalget vurdert de rettslige standardene god regnskapsskikk og god revisjonsskikk. Dette er begreper som har vesentlig betydning for regnskapsavleggelsen og for den måten revisjonen skal utføres på.

Etter utvalgets oppfatning bør Regnskapsrådet i større grad enn tilfellet er i dag engasjere seg i arbeidet med å konkretisere god regnskapsskikk. Etter flertallets oppfatning bør dette også gjelde Revisorrådet hva angår god revisjonsskikk. Disse rådene bør av denne grunn tilføres økte ressurser.

Utvalget har dessuten foreslått en egen bestemmelse om Regnskapsrådet som tilsvarer bestemmelsen om Revisorrådet i revisorlovens § 13 .

- Kapittel 1** Sammen drag av utvalgets utredning og konklusjon.
Oversikt over forslag til lov- og
forskriftsendringer
- 1.6 FORSLAG TIL ENDRINGER I LOVER OG FORSKRIFTER
- 1.6.1 Lov om revisjon og revisorer av
14.03 14.03.1964, og tilsvarende endringer i

.1964 kapittel 10 i lov om aksjeselskaper av

4.06.

1976

Revisorlov § 1 skal lyde:

"Enhver som driver næringsvirksomhet har revisjonsplikt for slik virksomhet, når ikke annet er bestemt i eller i medhold av denne lov.

Revisjonsplikt har dessuten alle gjensidige forsikringsselskaper, pensjonskasser, pensjonsfond, sparebanker, kredittforeninger, boligsparelag, boligbyggelag, borettslag, aksjefond og samvirkelag som går inn under aksjelovens § 18-2 første ledd nr 2.

Loven gjelder i den utstrekning ikke annet følger av bestemmelser i eller i medholde av annen lov."

Revisorlov § 2 første ledd skal lyde: "Påbudet i § 1 gjelder ikke for bedrift som drives av stat eller kommune eller av flere kommuner i fellesskap."

I revisorloven § 2 annet ledd skal "punkt 1" endres til "første ledd".

Revisorlov § 5 første ledd nr 1 og 2 skal lyde:

1. "den som helt eller delvis er personlig ansvarlig for bedriftens samlede forpliktelser eller har eierandeler i bedriften,
2. den som har lån i bedriften eller har gitt lån til bedriften. Like med lån regnes sikkerhetsstillelse for lån. Revisor kan likevel ha utestående honorar for de to siste regnskapsår."

Nåværende punkt 2, 3, 4 og 5 blir i stedet punkt 3, 4, 5 og 6.

Nåværende punkt 4 og 5 skal avsluttes med: "..... 1, 2 eller 3".

Aksjeloven § 10-4 første ledd nr 1 og 2 skal lyde:

1. "den som har aksjer i selskapet eller i selskap i samme konsern,
2. den som har lån i, eller har gitt lån til selskapet eller selskap i samme konsern. Like med lån regnes sikkerhetsstillelse for lån.

Revisor kan likevel ha utestående honorar for de to siste regnskapsår."

Nåværende punkt 1, 2, 3 og 4 blir i stedet punkt 3, 4, 5 og 6.

Nåværende punkt 3 og 4 skal avsluttes med: "..... 1, 2 eller 3".

Revisorlov § 5 annet ledd skal etter flertallets forslag lyde:

"Når revisor utfører rådgivningstjenester overfor sin revisorklient, skal revisor ikke engasjere seg slik at dette kan påvirke eller reise tvil om revisors uavhengighet."

Aksjelov § 10-4 tredje ledd endres tilsvarende. § 6 første ledd skal

lyde:

"I den utstrekning det følger av god revisjonsskikk skal revisor granske virksomhetens årsoppgjør og regnskaper og behandlingen av dens anliggender for øvrig. Derunder skal revisor se etter at virksomhetens ledelse har oppfylt sin plikt til å sørge for at regnskapet er i samsvar med lover, forskrifter og god regnskapsskikk og at det gir så fullstendige og spesifiserte opplysninger om forretningens gang som tilsies av hensyn til virksomhetens fordringshavere, eier og deltaker, virksomhetens ledelse og ansatte, samt av hensyn til den oppgave- og opplysningsplikt som følger av lov eller er pålagt i medhold av lov. Videre skal revisor se etter at virksomhetens ledelse har oppfylt sin plikt til å sørge for at formuesforvaltningen er ordnet på betryggende måte og at den er gjenstand for betryggende kontroll."

Aksjelov § 10-7 første ledd foreslås endret tilsvarende.

Nåværende annet ledd i de nevnte paragrafer opprettholdes uten endringer.

Revisorlov § 8 skal ha nytt annet ledd tredje punkt (foreslås av fire medlemmer, deriblant formannen.):

"Revisjonsberetningen skal alltid inneholde en uttalelse om virksomhetens interne kontroll"

Aksjelov § 10-10 annet ledd tredje punkt endres tilsvarende.

Revisorlov § 8 fjerde ledd skal lyde:

"Forhold som revisor har påpekt overfor bedriften skal innføres i en forhåndsinnbundet paginert protokoll. Dette gjelder også revisors begrunnelse for manglende underskrift på regnskapsskjema og følgeskriv A, jf

Ligningslov § 4-4 og § 4-5. I stedet for innføring i protokollen kan revisor bruke brev som nummereres fortløpende. Protokollen og brevene skal oppbevares samlet og på betryggende måte."

Aksjelovens § 10-10 fjerde ledd endres tilsvarende.

Revisorlov § 13 skal lyde (foreslås av flertallet):

"Kongen oppnevner et revisorråd som skal bestå av minst 6 medlemmer.

Formannen skal fylle vilkårene for å være høyesterettsdommer. Ett av medlemmene skal være utøvende statsautorisert revisor og ett av medlemmene utøvende registrert revisor. Rådet oppnevnes for 3 år om gangen.

Etter formannens bestemmelse fratrer representanten for de registrerte revisorer når saken bare vedrører de statsautoriserte revisorer. Tilsvarende kan formannen bestemme at representanten for de statsautoriserte fratrer når saken bare vedrører de registrerte revisorer.

Revisorrådet skal være rådgivende organ for departementet ved håndhevingen av loven. Dette gjelder ikke saker som hører inn under det fagutvalg som er omhandlet i § 10 femte og sjette ledd. Rådet skal dessuten gi uttalelser om forståelsen av loven, herunder anbefalinger og konkretiseringer av begrepet god revisjonsskikk."

"Kongen kan gi nærmere regler om Revisorrådets sammensetning oppgaver."

Revisorlov § 14 tredje ledd skal ha nytt annet og tredje punktum:

"Departementet kan gi revisor en advarsel når han/hun har forsømt sine plikter som revisor. Når det er innledet rettslig etterforskning mot revisor, kan departementet, etter å ha innhentet uttalelse fra Revisorrådet, bestemme at revisor ikke kan påta seg nye revisoroppdrag før saken er endelig avsluttet."

Revisorlov § 15 får nytt annet ledd:

"Departementet eller Revisorrådet har rett til å foreta undersøkelser av revisors arbeid og arbeidsopplegg, herunder kontroll av dokumentasjon av revisors arbeide."

Nåværende annet ledd blir i stedet tredje ledd. Annet punkt i tredje ledd skal lyde:

"Det samme gjelder medlem av Revisorrådet eller den som har foretatt undersøkelser hos en revisor, jf annet ledd, forsåvidt gjelder forhold han/hun får kjennskap til i forhold han/hun får kjennskap til i tjenesten."

Nytt fjerde ledd skal lyde:

"Annet ledd er ikke til hinder for at registrerte eller statsautoriserte revisorer kan foreta kontroll av kollegenes skriftlige dokumentasjon av det utførte arbeid. Revisor må bevare taushet om innholdet i disse dokumentene"

Kapittel 1 Sammendrag av utvalgets utredning og konklusjon.

Oversikt over forslag til lov- og forskriftsendringer

1.6 FORSLAG TIL ENDRINGER I LOVER OG FORSKRIFTER

1.6.2 Forskrifter om revisjon og revisorer

av 28.12.1976 Æ 4-1 første ledd skal lyde:

"Revisjon skal utføres i samsvar med reglene i lov om revisjon og revisorer av 14.03.1964 § 6 og lov om aksjeselskaper av 06.04.1976 § 10-7."

§ 4-2 annet ledd blir i stedet § 4-1 annet ledd.

§ 4-2 første ledd utgår.

§ 4-3 blir i stedet § 4-2.

Nytt 4. punkt i § 4-2 skal lyde (foreslås av fire medlemmer, deriblant formannen):

"Den fratredende revisor skal sende kopi av redegjørelsen om årsaken til sin fratreden i henhold til første punktum, til Revisorrådet. Revisorrådet kan fastsette særskilt skjema for denne meldeplikt."

Ny § 4-3 skal lyde:

"Revisor skal utarbeide skriftlig dokumentasjon av det utførte arbeid, herunder revisjonsplan. Dokumentasjonen skal oppbevares ordnet her i landet i 10 år etter utløpet av vedkommende regnskapsår. Utformingen av dokumentasjonen skal skje i henhold til god revisjonsskikk."

§ 6-1 skal lyde:

"Revisjonspliktige i henhold til revisorlovens § 1 første ledd plikter ikke å ha revisjon når driftsinntektene i henhold til regnskapslovens § 17 post 1.1 ikke overstiger 3 millioner kroner. Dette gjelder ikke apotek, advokater, eiendomsmeglere, fonds- og aksjemeglere og finansieringsforetak."

Kapittel 1 Sammendrag av utvalgets utredning og konklusjon.

Oversikt over forslag til lov- og

forskriftsendringer

1.6 FORSLAG TIL ENDRINGER I LOVER OG FORSKRIFTER

1.6.3 Andre lovendringer

Aksjeloven av 4. juni 1976

I § 8-6 skal ordene "samt revisor" utgå.

Regnskapsloven av 13.05.1977 nr 35

Ny § 27 skal lyde:

"Kongen oppnevner et regnskapsråd som skal bestå av minst 6 medlemmer, hvorav formannen oppnevnes for 3 år om gangen.

Regnskapsrådet skal være rådgivende organ for departementet ved håndheving av loven, herunder gi uttalelser om forståelsen av denne lov og av kapittel 11 i lov om aksjeselskaper av 04.06.1976.

Kongen kan gi nærmere regler om regnskapsrådets sammensetning og oppgaver."

Lov av 13. juni 1980 nr 24 om ligningsforvaltning § 4-9 , ny nr 4 skal lyde:

"I revisjonspliktig virksomhet har den valgte revisor plikt til å legge frem den revisjonsplan som er utarbeidet for vedkommende klient når skattemyndighetene forlanger det. Det samme gjelder de skriftlige meddelelser som revisor har gitt klienten i henhold til revisorlovens § 8 og Aksjelov § 10-10 ."

Merverdiavgiftslovens § 46 nytt fjerde ledd får tilsvarende ordlyd.